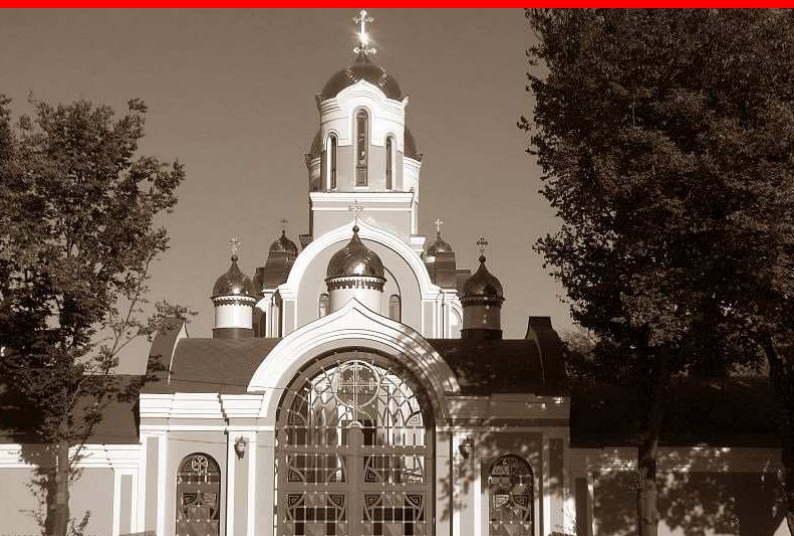

ХРИСТИЯНСЬКІ ЦЕРКВИ ЧОРНОБАЇВКИ

ХРИСТІЯНСЬКІ ЦЕРКВИ ЧОРНОБАЇВКИ (ПЦМС.МІСЦЯ – Випуск № 1)

Видання ґрунтується на п'ятому розділі книги Антона Костенка та Ольги Нестеренко «Чорнобаївка: вчора, сьогодні, завтра (до 235-ї річниці заснування села)», яка була видана за ініціативи та всебічної підтримки Чорнобаївського сільського голови Ігоря Михайловича Дударя, Чорнобаївської сільської ради та за сприяння Херсонської централізованої бібліотечної системи:

Костенко Антон, Нестеренко Ольга. Чорнобаївка: вчора, сьогодні, завтра (до 235-ї річниці заснування села) / А. В. Костенко, О. В. Нестеренко. – Херсон-Чорнобаївка, 2017. – 92 с.

Ілюстроване науково-популярне електронне видання розповідає про історію і сучасність християнських релігійних громад села Чорнобаївка Білозерського району Херсонської області. Призначене для краєзнавців, істориків, релігієзнавців, широких кіл зацікавлених читачів.

Розповсюджується в електронному форматі. Будь-який читач може скористатися друкарською послугою **print on demand або ж самостійно виготовити для власного користування друкований варіант видання. Видання розповсюджується головним чином через українські та закордонні **online-бібліотеки**.**

Публікація розповсюджується за ліцензією «**Creative Commons Із зазначенням автора – Розповсюдження на тих самих умовах 3.0 Неадаптована**». Ліцензія передбачає можливість будь-кому використовувати публікацію з будь-якою метою, за умови збереження інформації про власників авторських прав. Допускається розповсюдження, створення похідних творів, а також комерційне та будь-яке інше використання:

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/legalcode>

При підготовці видання використана інформація (в тому числі світлини), розміщена у відкритому доступі на таких церковних медіа-ресурсах:

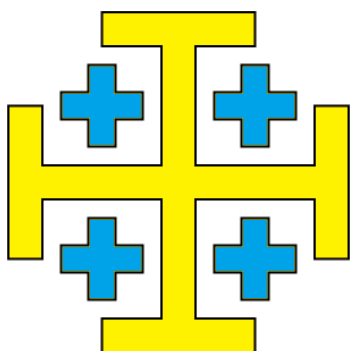
<http://uaoc-tavria.com> – сайт Таврійської єпархії УАПЦ (українською мовою)

<http://hram.ks.ua> – сайт Свято-Казанської громади УПЦ МП (російською мовою)

<http://www.ugcc.od.ua> – сайт Одеського екзархату УГКЦ (українською мовою)

Окрім того, у виданні використано світлини, розміщені у відкритому доступі на персональних та публічних сторінках у соціальній мережі Facebook: **Парафія Різдва Христового УГКЦ с. Чорнобаївка Херсонської області, Володимир Харко, Василь Смаль, Богдан Демидась.**

Також використано авторські фото **Антон Костенка** та **Ольги Нестеренко**, картографічні шаблони та фото <https://uk.wikipedia.org> (Українська Вікіпедія).

Розробка дизайну та online-публікація здійснені **Південноукраїнським центром міжконфесійних студій** в межах проекту «ПЦМС.МІСЦЯ».

Південноукраїнський центр міжконфесійних студій (South Ukrainian Centre for Interfaith Studies) – це неформальне некомерційне об'єднання, спрямоване на вивчення й популяризацію історії та сучасності християнських конфесій і деномінацій Українського Півдня.

ПЦМС.МІСЦЯ.Випуск№1

ПЕРЕДМОВА

Переказ розповідає, що колишній козак з Нової Січі Петро Чорнобай наприкінці XVIII ст. оселився під Херсоном, поблизу Вірьовчиної балки. Так виникли спочатку Чернобаєві хутори, а згодом – велике село Чернобаївка.

Чернобаївка – центр сільської ради в Білозерському районі Херсонської області. Село розташоване за 25 кілометрів від районного центру – Білозерки. За 5 км – обласний центр Херсон.

Чернобаївка відома тим, що тут народився і починав працювати Олексій Кириченко (1908-1975 рр.), в 1953-1957 рр. – Перший секретар ЦК КПУ, фактичний очільник Української Радянської Соціалістичної Республіки. Вважається, що Кириченко став першим українцем на чолі республіканської Комуністичної партії – це стало можливим лише після смерті Йосипа Сталіна.

За даними перепису населення 2001 р. у селі проживали 9275 осіб. Станом на 1 червня 2016 р. на території Чернобаївської сільської ради мешкає вже 10 307 громадян та нараховується 3 475 домашніх господарств. За даними перепису 2001 р. в селі мешкають носії української (91,70 %), російської (7,33 %), білоруської (0,38 %), молдовської (0,23 %) та інших мов.

Наприкінці 1980-х рр. у селі, як і скрізь в Україні, розпочалося релігійне відродження, селяни почали навертатися до різних християнських конфесій. Християнські релігійні громади з'явилися і стали зростати й у самому селі.

Саме про ці громади й розповідається у нашому виданні. Його мета – систематизувати в популярній формі наявний матеріал з історії християнського життя Чернобаївки для подальшого використання релігієзнавцями, істориками-краєзнавцями, мешканцями села та органами місцевого самоврядування.

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА **БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ**

У 1991 р. двоє чорнобаївців – учитель історії Йосафат Юрійович Гарматюк та тракторист Григорій Іванович Синюк – створили громаду Української Автокефальної Православної Церкви. Кількість вірян невдовзі сягнула 80 осіб. У 1992 р. на загальних зборах віруючих УАПЦ затверджено статут громади, який у квітні 2000 р. зареєстрований офіційно у новій редакції. Григорій Синюк, що отримав офіційний статус голови парафіяльної управи, надав свій власний дім для богослужінь і для проживання священика.

Пресвітера для громади було поставлено вже в серпні 2003 р. – ним став Василь Смаль, що переїхав для служіння в Чорнобаївці зі Львівщини. 14 вересня 2003 р. він вперше на території села відправив богослужіння українською мовою.

Протягом 2004-2007 рр. тривало будівництво церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці. Його ініціював Григорій Синюк, котрий самотужки розробив архітектурний проект і власноруч виготовив купол церкви. Для побудови храму власну земельну ділянку подарувала мешканка села Стефанія Герей та її син Петро.

13 травня 2007 р. освячено новозбудовану церкву, Василя Смалья піднесено до сану протоієрея (згодом, у 2015 р., його також нагороджено митрою), а Григорія Синюка нагороджено архієпископом Львівським Макарієм Малетичем орденом святого Андрія Первозваного I ступеню за активну працю з будівництва храму та розбудову парафії (в цей час архієпископ Макарій керував також Рівенсько-Волинською і Таврійською єпархіями).

У 2010 р. відбулося прощання церковної громади зі своїм засновником, головою парафіяльної управи, Григорієм Синюком (1929-2010 рр.).

У 2011 р. громаду відвідав архієпископ Львівський Макарій Малетич, нині – Предстоятель Української Автокефальної Православної Церкви, митрополит Київський та усїєї України.

На сьогодні громада належить до Херсонського благочиння (деканату) Таврійської єпархії УАПЦ. До благочиння належать шість парафій – в Херсоні, Чорнобаївці, Олешках та Рибальчому Голопристанського району.

*Вгорі: Церква на Благовіщення Пресвятої Богородиці.
Внизу: митрофорний протоієрей Василь Смаль.*

*Вгорі: єпископ Херсонський і Миколаївський **Борис**.*

Внизу: Таврійська єпархія УАПЦ на карті України (чорною позначкою вказано Чорнобаївку).

Як уже зазначалося, церква Благовіщення Пресвятої Богородиці в Чорнобаївці є частиною Херсонського благочиння (деканату), яке, в свою чергу, належить до **Таврійської єпархії** УАПЦ (охоплює територію Херсонської й Миколаївської областей та Автономної Республіки Крим і міста Севастополя).

Правлячий єпископ Таврійської єпархії – Борис (Володимир Харко), єпископ Херсонський і Миколаївський.

Володимир Харко народився 4 квітня 1979 р. в місті Буськ Львівської області в родині службовців. У 1990 р. свідомо приєднався до відродженої УАПЦ.

У 1995-2000 рр. навчався в Інституті міжнародного бізнесу та менеджменту Тернопільської академії народного господарства. У 1999 р. з благословення патріарха УАПЦ **Димитрія** вступив до Колегії Патріарха Мстислава (Харків), яку закінчив у 2007 р. У 2000-2004 рр. також здобув вищу релігійну освіту за спеціалізацією катехитика у Вечірній богословській школі Катехитично-педагогічного інституту Львівської богословської академії (зараз – Український Католицький Університет). У 2007-2008 рр. навчався в магістратурі Національного університету «Острозька академія» за спеціальністю «Богослов'я».

Протягом 2001-2015 рр. працює викладачем (з 2009 р. – доцентом) Львівського національного університету ім. Івана Франка. У 2010-2015 рр. був заступником декана економічного факультету з навчально-виховної роботи.

У 2008 р. здобув науковий ступінь кандидата економічних наук.

У 2009–2013 рр. навчався на факультеті міжнародного права і бізнесу Інституту післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки Львівського національного університету імені Івана Франка, де здобув кваліфікацію юриста-міжнародника. 14 квітня 2011 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри менеджменту.

13 серпня рішенням Патріаршої Ради та Архієрейського Собору УАПЦ обраний єпископом Херсонським і Миколаївським, а 23 серпня звершена його хіротонія. За кілька тижнів перед тим пострижений у чернецтво з іменем Бориса. Єпископська хіротонія звершена митрополитом Київським та всієї України, Предстоятелем Української Автокефальної Православної Церкви **Макарієм**, архиєпископом Тернопільським **Мстиславом**, єпископом Мукачівським і Карпатським **Віктором**.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА НА ЧЕСТЬ КАЗАНСЬКОЇ ІКОНИ БОЖОЇ МАТЕРІ (МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ)

Якщо Українська Автокефальна Церква позиціонувала себе на Півдні України як національна українська (чи навіть козацька) Церква, то Українська Православна Церква (Московський Патріархат) апелює до спадковості від Православної Російської Церкви часів Російської імперії.

Відомо, що в 1904 р. в Чорнобаївці розпочалося будівництво православної церкви, але у 1917 р. будівля все ще не була завершена. За кілька років її було зруйновано більшовицькою владою. Пізніше, в 1922 р. в Білозерській волості Херсонського повіту зареєстровано православну релігійну громаду, місцем богослужінь якої зазначено Свято-Казанський молитовний будинок. Але жодних документів про діяльність громади в 1920-1940-х рр. не збереглося, вочевидь вона припинила діяльність в роки гонінь богоборчої влади.

Разом з тим, більша частина релігієзнавців не вважає засновану в 1943 р. з волі радянської влади Російську Православну Церкву (Московський Патріархат) правонаступницею дореволюційної Церкви. Вочевидь має йтися про нову структуру, невід'ємною частиною якої є й Українська Православна Церква (Київська Митрополія Московського Патріархату).

В Чорнобаївці вона діє з 1950 р., коли розпочалися богослужіння у подарованому громаді приватному будинку. У 1970 р. будинок було перебудовано, але наприкінці 1980-х рр. він вже не міг вмістити всіх парафіян.

Вже у вересні 2006 р. у центрі села відбулося закладення церкви на честь Казанської ікони Божої Матері. У 2008 р. на престольне свято майбутнього храму село відвідав архиєпископ Херсонський і Таврійський Іоанн Сіопко. У червні 2009 р. завершилися роботи над проектною документацією церкви. У 2013 р., у день вшанування Казанської ікони Божої Матері, архиєпископ Херсонський і Таврійський Іоанн Сіопко освятив новозбудований храм.

Свято-Казанська церква є центром окремого Чорнобаївського округу (благочиння) Херсонсько-Таврійської єпархії Української Православної Церкви Московського Патріархату. Настоятелем Свято-Казанської громади й благочинним Чорнобаївського округу є архимандрит Миколай Бузика.

Церква на честь Казанської ікони Божої Матері та її духовенство.

На фото стоять зліва направо: ієродиякон **Нестор Іванов**, ієромонах **Власій Савченко**, архимандрит **Венедикт Бабенко**. Сидить – архимандрит **Миколай Бузика**, настоятель громади Свято-Казанської церкви з 1970 р.

Вгорі: митрополит Херсонський і Таврійський Іоанн.

Внизу: Херсонсько-Таврійська єпархія УПЦ МП на карті України (позначено Чорнобаївку).

Як уже зазначалося, Свято-Казанська громада, як і увесь Чорнобаївський округ центром якого вона є, належить до **Херсонсько-Таврійської єпархії** УПЦ МП (охоплює західну частину Херсонської області).

Правлячий єпископ Херсонсько-Таврійської єпархії – Іоанн (Ігор Сіопко), митрополит Херсонський і Таврійський.

Ігор Сіопко народився 14 березня 1964 р. в Рівному у родині робітника, в 1981 р. закінчив Рівненську середню школу. 19 серпня 1985 р. висвячений у Московському Патріархаті на диякона і призначений до села Здовбиця Здолбунівського району Рівненської області. 22 лютого 1987 р. рукопокладений в пресвітери і призначений до села Шпанов Рівненського району. У 1987 р. переведений до Київської єпархії.

В 1991 р. приєднався до УАПЦ. У 1993 р. перейшов до Української Православної Церкви Київського Патріархату де була звершена його хіротонія на єпископа Яготинського – вікарія Київської єпархії.

У грудні 1993 р. повернувся до Московського Патріархату через покаєння в «гріху розколу» і був прийнятий як пресвітер, без визнання єпископства.

31 грудня 1993 р. в Києво-Печерській Лаврі прийняв чернечий постриг з іменем Іоанн, в 1994 р. митрополитом Київським і всієї України **Володимиром** був зведений до сану ігумена, а невдовзі – архімандрита та став секретарем Київської єпархії.

У 1996 р. закінчив Київську духовну академію.

13 грудня 1996 р. хіротонізований на єпископа Переяслав-Хмельницького – вікарія Київської Митрополії. Єпископську хіротонію звершив патріарх Московський і всієї Русі **Алексій** в Москві.

26 липня 2000 р. призначений єпископом Хустським і Виноградівським. 28 серпня 2004 р. зведений у сан архієпископа.

Рішенням Священного Синоду УПЦ МП від 22 листопада 2006 р. був звільнений від управління Хустською єпархією і призначений архієпископом Херсонським і Таврійським.

8 травня 2008 р. призначений головою Синодальної комісії УПЦ МП з канонізації святих. 17 серпня 2015 р. митрополитом Київським і всієї України **Онуфрієм** зведений у сан митрополита Херсонського і Таврійського.

«ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО»

Церква на честь Казанської ікони Божої Матері є єдиною релігійною громадою Чорнобаївки, що має власне періодичне друковане видання – газету «Православне слово», що видається переважно російською мовою у форматі А4. Разом з тим газету неодноразово звинувачували у поширенні ідей «русского мира» та в розпалюванні ворожнечі до інших українських конфесій (головним чином – до інших Православних Церков).

СУД ВЕРНУЛ УКРАИНСКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ ХРАМ В ОСТРОГЕ, НА КОТОРЫЙ ПОСЯГАЛИ РАСКОЛЬНИКИ

После судебного процесса, который длился два года, Высший административный суд Украины постановил вернуть Воскресенский собор в городе Острог Ровенской епархии Украинской Православной Церкви.

Архиепископ Ровенский и Острожский Варфоломей сердечно поблагодарил настоятеля церкви, духовенство епархии и верующих, которые встали на защиту храма от посягательств раскольнической организации УПЦ КП, а также выразил благодарность силовым структурам, которые неоднократно предотвращали и пресекали конфликтные ситуации и угрозы со стороны раскольнических группировок. Теперь храм приведен в порядок и в нем уже состоялось первое после возвращения богослужение.

ЧАСТИЦЫ ЛИЧНЫХ ВЕЩЕЙ, ПРИНАДЛЕЖАВШИХ ДОЧЕРЯМ НИКОЛАЯ II, ПЕРЕДАНЫ В ЕКАТЕРИНБУРГСКИЙ ХРАМ НА КРОВИ

Частицы личных вещей, принадлежавших дочерям последнего российского императора Николая II и хранившихся в одном из монастырей Русской Зарубежной Церкви, переданы в екатеринбургский Храм-На-Крови, как передает информационное агентство Екатеринбургской епархии.

Частицы были обнаружены в камине Ипатьевского дома, в комнате, где находились в заточении царевны-мученицы Ольга, Татьяна, Мария и Анастасия. После совершенного злодеяния – убийства Царя-мученика Николая II и членов его семьи, большевики сжигали их личные вещи, из которых все же уцелело несколько фрагментов.

Остатки вещей Царских дочерей вывез из Екатеринбурга генерал Михаил Константинович Дитерихс. 25 лет назад внук генерала Дитерихса передал их в один из монастырей Русской Зарубежной Церкви.

Архиепископ Викентий поблагодарил владыку Агапита и архиепископа Марка за бесценный дар. В память о посещении уральской столицы владыка Викентий вручил епископу Агапиту икону Святой Великомученицы Екатерины, небесной покровительницы Екатеринбургa.

Летом 1579 года в Казани девочка Матрена трижды услышала зов с велением копать на месте сгоревшего дома и отыскать икону... Так была обретена Казанская икона Божией Матери, одна из главных святынь Руси.

А в 1612 году польские интервенты были изгнаны из Москвы войсками Дмитрия Пожарского, которые несли Казанскую икону в первых своих рядах. Позже, в 1649 г. в память этого события был установлен Всероссийский праздник Казанской иконе, совершаемый 22 октября (4 ноября по новому стилю).

Сердечно поздравляем с праздником!

СКАЗАНИЕ О ЯВЛЕНИИ ИКОНЫ БОЖИЕЙ МАТЕРИ КАЗАНСКАЯ

В июне 1579-го года Казань пострадала от страшного пожара, обратившего в пепелище половину города. Недалеко от того места, где начался пожар, сгорел дом одного стрельца. Через несколько дней, когда стрелец приступил к постройке нового дома, его дочери, десятилетней Матроне, явилась Богоматерь и повелела достать Её икону, зарытую в земле ещё при господстве мусульман тайными исповедниками Православия. Матрона со своей матерью стали рыть в указанном месте и обрели святыню икону. Многочисленные чудотворения от новоявленной иконы начались с прозрения двух слепцов, Иосифа и Никиты. Чудотворная икона, которую назвали по месту её обретения Казанской, стала на Руси одной из самых почитаемых икон Пресвятой Богородицы. Она вдохновляла русских ратников в период Смутного времени. Спустя несколько лет на средства князя Дмитрия Пожарского в Москве был построен Казанский собор, куда был поставлен список с чудотворной иконы. Перед Казанской иконой накануне Полтавской победы молился император Пётр I. Этот список в настоящее время находится в Казанском соборе Санкт-Петербурга. Во время войны с французами перед Чудотворной иконой молился князь Михаил Кутузов. Перед Казанской иконой Божией Матери Святейший Патриарх Сергий совершал молитвы во время Великой Отечественной войны, произносил проповеди, утверждавшие веру в победу над германским фашизмом.

ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦА, СПАСИ НАС!

В начале XX века Чудотворная икона была похищена грабителями и, после снятия с неё драгоценных риз, уничтожена. После революции многочисленные древние списки с чудотворной иконы разошлись по всему миру.

...объявлялись и истерика, организо-
ванная в правительственной прессе,
и противозаконные заявления и дей-
ствия Кравчука, Плюща и присных.
Православные епископы страны
были объявлены «шпионами», «заго-
ворщиками», «предателями Родины»,
а Блаженнейший, естественно, стал
«врагом народа».

Блаженнейшему Владимиру про-
тивостояла отнюдь не какая-то иде-
ология или конфессия (первая же
его встреча с руководителем УАПЦ
Мстиславом открыла путь для диа-
лога и примирения конфессий: «Мне
гораздо приятней общаться с митро-
политом Владимиром, чем убеждать
Филарета в конце концов отправить-
ся на покой», — говорил журналис-
там Мстислав), а самая настоящая
партийно-государственная мафия,
которая во имя сохранения своего
контроля над награбленным и спря-
танным за рубежом готова была раз-
вязать даже гражданскую войну.

Сегодня в нашей православной
прессе выходит немало статей, ана-
лизирующих суть филаретовского
раскола. Нередко авторы попадают
в сети филаретовской мифологии и
ищут некие исторические или догма-
тические истоки этого околорелиги-
озного образования. Одни называют
его полупротестантской сектой, дру-
гие — эклезиологической ересью.
Однако никаких церковных основ
и причин этот раскол не имел. Вся
«богословская» его сторона, по сло-
вам митрополита УАПЦ Антония,
заключалась в следующем: «Я сдал-
ся на просьбы и поехал на Пуш-
кинскую. Филарет был взволнован.
Я посочувствовал: дескать, жалко
расставаться с деньгами, зданием
экзархата, Владимирским собором.
А он сразу к делу: “Если перечислю
на ваши счета деньги УПЦ (4 млрд.
крб.), где гарантия, что вы их у меня
не заберете?”»
Вот эта гарантия, «что вы у меня их
не заберете», и была главным и един-
ственным «догматом» кравчуковско-
Филаретовской «церкви», равно как и
«воплощением многовековой мечты
украинского народа о национальной
церкви». Организация церковного
раскола в 1992 году являлась ничем
иным, как «приватизацией» Филаре-
том и политиками его «свиты» всех
средств Украинской Православной
Церкви. (стр. 140-141)

УКРАЇНЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА НА ЧЕШТЬ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Греко-католицька громада в Чорнобаївці заснована у серпні 2004 р. отцями чину святого Василя Великого (ЧСВВ) з Херсона. Тривалий час парафіяни їздили на богослужіння до монастиря отців-василіян на честь святого Володимира Великого в Херсоні.

Згодом богослужіння відправлялися в орендованому приміщенні і у будинках вірян. У 2008 р. Чорнобаївська сільська рада виділила земельну ділянку (спочатку в оренду, а у 2009 р. – у постійне користування) під будівництво каплиці на честь Різдва Христового.

У серпні 2009 р. настоятелем громади призначено пресвітера Богдана Демидася. 23 серпня 2009 р. відбулося освячення хреста на місці побудови майбутньої каплиці єпископом Василем Івасюком, екзархом Одесько-Кримським. Будівництво каплиці розпочалося у березні 2009 р., але через проблеми з документацією було призупинене і завершене вже у вересні 2012 р.

Чорнобаївська греко-католицька громада належить до Херсонського деканату (благочиння) Одеського екзархату УГКЦ (до якого входить 10 громад і 8 пресвітерів). Протопресвітер Херсонського деканату – Ігор Макар.

Настоятель (парох) церкви Різдва Христового – пресвітер Богдан Демидась – також виконує обов'язки адміністратора парафії Благовіщення Пресвятої Богородиці в селі Музиківка.

*Вгорі та ліворуч: каплиця на честь Різдва Христового.
Внизу: пресвітер Богдан Демидась.*

*Вгорі: єпископ-екзарх Одеський **Михаїл Бубній**.
Внизу: **Одеський екзархат УГКЦ** на карті України (позначено **Чорнобаївку**).*

Херсонський деканат УГКЦ належить до **Одеського екзархату** цієї Церкви (охоплює Одеську, Миколаївську, Херсонську та Кіровоградську області).

Правлячий єпископ – **Михаїл Бубній**, єпископ-екзарх Одеський та адміністратор Кримського екзархату.

Народився 16 вересня 1970 року в селі Хлівчани Сокальського району Львівської області. В 1988-1990 рр. проходив військову службу в містах Вердері та Магдебурзі (Німецька Демократична Республіка), у батальйоні зв'язківців; за військовим фахом – радіотелеграфіст.

У 1991 р. вступив до Львівської провінції чернечого ордену редемптористів. Висвячення на пресвітера прийняв 19 серпня 1997 р. в церкві Преображення Господнього у Львові.

Богословську освіту здобув у Вищій духовній семінарії отців редемптористів у Кракові (філософія) та Тухові (богослов'я) в Польщі. Закінчив семінарію в 1998 р., здобувши ступінь магістра богослов'я.

Після закінчення семінарії виконував служіння префекта кандидатів до Львівської провінції редемптористів. У 1999-2001 рр. був віце-префектом студентів у Вищій духовній семінарії редемптористів в Тухові (Польща).

У серпні 2001 р. призначений ігуменом монастиря та настоятелем храму Святих апостолів Петра і Павла у місті Новояворівськ (Львівщина). В 2002-2005 рр. виконував служіння магістра новиків Львівської провінції редемптористів при монастирі Святого Герарда в Кохавино (поблизу Жидачева на Львівщині).

В 2005-2007 рр. був ігуменом монастиря Святого Альфонса та ректором Вищого духовного інституту імені блаженного священномученика Миколая Чарнецького у Львові.

В 2007-2010 рр. навчався в Папському східному інституті в Римі, здобувши ступінь ліценціата канонічного права.

В 2010-2014 рр. виконував обов'язки ігумена монастиря Святого Йосифа та пароха церкви Матері Божої Неустанної Помочі в Івано-Франківську.

Хіротонія на єпископа-екзарха Одеського та адміністратора Кримського екзархату відбулася 7 квітня 2014 р. в Патріаршому соборі Воскресіння Христового в Києві, а інтронізація – 12 квітня того ж року в Одесі.

ІНШІ ХРИСТІЯНСЬКІ РЕЛІГІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

З 1995 р. в селі існує громада «Ісус – хліб життя» Всеукраїнського Союзу Церков евангельських християн-баптистів, яка налічує понад 60 вірян. Богослужіння відбуваються у приватному будинку, пресвітер громади – Сергій Дейнекін. Громада належить до Херсонського обласного об'єднання евангельських християн-баптистів, до складу якого входить 74 церковні громади.

Вірні Української Православної Церкви Київського Патріархату*, християни віри евангельської – п'ятидесятники, християни-адвентисти сьомого дня, Свідки Єгови та представники інших конфесій і деномінацій не мають в Чорнобаївці своїх організованих громад і відвідують богослужіння своїх церков у Херсоні.

* В Чорнобаївці офіційно зареєстровано Українську Православну Церкву Київського Патріархату на честь Святого Духа, але, наскільки відомо, жодної релігійної діяльності вона не провадить; навіть на офіційному сайті Херсонсько-Таврійської єпархії УПЦ КП (<http://pravoslav.tv>) ця громада не наводиться у списку наявних парафій.

УЗАГАЛЬНЕНІ ДАНІ

Конфесія	Українська Автокефальна Православна Церква
Громада діє з	1991 р.
Назва	Церква Благовіщення Пресвятої Богородиці
Будівлю зведено	2007 р.
Тип споруди	церква
Настоятель	Василь Смаль
Єпархія	Таврійська
Конфесія	Українська Греко-Католицька Церква
Громада діє з	2004 р.
Назва	Церква на честь Різдва Христового
Будівлю зведено	2012 р.
Тип споруди	каплиця
Настоятель	Богдан Демидась
Єпархія	Одеський екзархат
Конфесія	УПЦ Московського Патріархату
Громада діє з	1950 р.
Назва	Церква на честь Казанської ікони Божої Матері
Будівлю зведено	2013 р.
Тип споруди	церква
Настоятель	Миколай Бузика
Єпархія	Херсонсько-Таврійська
Конфесія	Євангельські християни-баптисти
Громада діє з	1995 р.
Назва	«Ісус – хліб життя» (Ів. 6:35)
Будівлю зведено	–
Тип споруди	приватний будинок
Настоятель	Сергій Дейнекін
Єпархія	Херсонське обласне об'єднання ЄХБ

